

Podul de flori

Adina Speranta

La festivalul cărnii cu uși baricadate
se-ntinde marea șleahtă a celor fără neam,
acolo, pe hârtie se vinde inc-un frate,
din scriptele străine se șterge ce aveam.

Se-ntinde ca rugina stihia migratoare,
cuprinde iar pământul în brațe de oțel
și Nistrul se întoarce urlând către izvoare,
un pod de flori se rupe și lacrimi cad din cer.

Spre festivalul cărnii privim cu-nfrigurare
cuprinși de indignare, și totuși, suntem muți,
se licitează până și cripte funerare,
strămoșii noștri, astăzi, uitați sunt! și vânduți!

adina v.

15.06.2019

Pentru Moldova!